

srdce co nejužší spolupráci v budoucnu, jak na poli hospodářském, tak i kulturním a mezinárodně politickém, s kterýmkoliv utvarem politickým a státním, jenž by měl jednou vzniknouti z vůle slovenského lidu.

12. KDH odmítá jakoukoliv kolektivní odpovědnost českého národa za zločiny neon vůči německému obyvatelstvu v r.1945 a za jedinečného viníka označuje tehdejší vládu Národní fronty. Lhotei vyhnání hanobným a nelidským způsobem z Čech, Moravy a Slezka, mají své historické a lidské právo na návrat do společnosti vlasti; mají rovněž právo na veškerou pomoc v jejich rekonstrukčním díle, musí jim býti zajištěn národnostní statut účinně zaručující rovnoprávnost s českými obyvateli a nerušený vývoj kulturní a národní.

13. KDH se staví za myšlenku sblížení všech národů Střední Evropy ať již ve formě středoevropské unie nebo soustátí podunajského v příp. rámci spojenečtví Evropy.

POLITICKÉ SMĚRNICE KDH V EXILU.

1. Za účelem dosažení vyčíslených programových cílů KDH podniká politické akce buď samostatně anebo ve spojení s jinými politickými směry a stranami. KDH uzavírá politické dohody pouze se směry a stranami odmítajícími marxismus, křesťanský program a čs. Národní frontu. Odmítá proto KDH jakoukoliv dohodu s politickými směry a osobami podporujícími nacistické národně-frontové formace, jako t.zv. Řada svobodného Československa, Pracovní výbu a jejich pomocné organizace.

2. KDH usiluje o rozšíření a sobudování Ústředí demokratického exilu spojujícího všechny skutečné demokratické složky naší emigrace, jakož i o uzkou spolupráci s exilovými organizacemi a národy Střední Evropy.

PŘEDSEDNICTVO KDH V EXILU.

Předseda: Ladislav z Lobkovicz, Belgie.

Místopředsedové: Dr. Oldřich Oerlend, 77, Victoria Ave N, Hamilton, Canada

Josef Kalvoda, 1381 York Ave, New York 21, N.Y., U.S.A.

Karel Hruša, 4112 Palisades Ave, Union City, N.J., U.S.A.

Ing. Vl. Novotný, 2500 S 57 St, Cicero, Ill., U.S.A.

Jan Kuttelwascher, 15, Dorfield Rd., London-Uxbridge, Middlesex, G.B.

František Kuchynka, Rikshospitalet, Oslo, Norway

Václav Šourek, 112, Hauptstrasse, Merxheim a. Nahe, Germany.

Marie Stará-Steiner, 19, rue de la Brasserie XL, Bruxelles Belgique.

Gen. tajemník: Simeon Ghelfand, 23, rue des Palais, Bruxelles, Belgique.

ČESTNÉ PŘEDSEDNICTVO:

J. M. n. j. d. p. opat Maurus A. Verzich OSB, Itálie; Jan Emanuel z Lobkovicz, Francie; prof. Dr. Léon Magnino, Itálie; plukovník Georges de Lovinfoss, býv. šéf ozbrojené resistance v Belgii; Jindřich Kolovrat-Kraskovský, U.S.A.; Dr. Jan A. Batá, Brazílie.

ÚSTŘEDNÍ VÝBOR

tvorí předsedové a jednatele všech oblastí a jejich jména budou oznámena později, právě tak, jako i organizační řád.

ÚSTŘEDNÍ ORGÁN : R O Z P R Á V Y, list pro křesťanskou demokracii, adr.:

Boite postale No. 20., Bruxelles - Sch.1., Belgique.

Časopisy hnutí: Křesťanská Demokracie-Bulletin KDH, N.Y., USA., a Křesťanská Demokracie, Londýn, G.B.

Zakořenění křesťanství mezi evropskými národy přineslo jim nejen kulturní svobodu, která je výsledkem skutečné kulturní idee, již křesťanství přineslo, ale i politickou reflexi, již dosud žádné jiné kultury nepoznaly, totiž společnou a jednotnou obranu proti barbarům, jejichž vítězstvím by byla degradována lidská důstojnost. Tento obecný rys politiky křesťanských národů vůči ostatnímu světu byl doprovázen druhou a věčně lidskou snahou o stálém míru mezi křesťanskými státy a národy formulovanou ideí Svaté Říše Římské.

Nebylo jistě náhodou, že obě tyto velké, křesťanské myšlenky byly hned na usvitě našich dějin zpečetěny krví dvou světců - sv. Vojtěcha a sv. Václava. Na radu Vojtěchovu císař Otto buduje dva předsunuté, nárazníkové státy: království polské a uherské, z nichž prvním se dostalo cti, aby ho sv. Vojtěch naplnoval mírem Kristovým. A krev sv. Václava? Ta je nesmazatelnou pečeti na víře každého spravedlivého, že mír mezi kulturními národy je hodnota, již je třeba hájit i za cenu smrti. Vyjádříme-li se slovy dneška, sv. Václav byl prvním mučedníkem za vítězství a naplnění úkolů Spojených národů.

Ale dějiny posledních evropských století nám ukazují, že Evropa se odvízila svému křesťanskému poslání, že trhlina v její duchovní jednotě se hroziivě rozšířila v divoké řečiště temných proudů, z nichž komunistická povodeň je poslední. Ale v Evropě jsou ještě síly, které znají její tradici. Evropa bude společně bráněna před komunistickým útokem a celá Evropa bude osvobozena společně od smrtelného komunismu. Ovšem, společné úkoly vnějškově vyžadují i společnou harmonii vnitřní. - Jsme svědky nyní, jak hnutí v anglickém a německém akademickém světě se dožadují a volají po obnově účelu universit tak, aby se tyto staly tím, čím byly ve středověku: hlasatelkami obecného -katolického- poznání a pravdy a nebyly zajatci nějakého národného myšlení nebo školy.

Nakolik tento zdravý názor ovládne evropský akademický svět lze se dnes těžko dohadnout. Naším úkolem je uplatnit jej v české kultuře. Musíme ji umožnit onu svobodu a úroveň, aby i ona vyjadřovala obecné poznání a pravdu. Kulturní Evropa se dnes odvrací od onoho jedovatého a odstředivého nacionalismu, od onoho oddělování -separatismu- v činnosti člověka a národa a snaží se dostat z duchovního zmatku a izolovanosti k duchovní jistotě a obecnosti. Porážka komunismu není otázkou kulturního boje, to je případ střetnutí fyzických sil - tak to pojmají komunisté sami - a je to samozřejmostí pro všechny, kdo neztratili vědomí, co jest člověk. Dnes všechny své síly musíme věnovat tomu, aby byla zabezpečena kulturní svoboda.

Předně se musíme zbavit pověry o nějakém „národě vyvoleném“ - Není a nebude již nějakého národa vyvoleného. Této fikci podléhali i lidé tak jasnomyslní jako Bloy nebo Solovjev. Národ je přirozenou formou společenství, v níž se člověk normálně nejdokonaleji přibližuje k Bohu, -J. Durych říká, že modlit se člověk může jen v mateřštině-, podobně jako v rodině k životu. Osvobození od hlavního bludu doby považujeme za správné, aby nejméně dvacet let bylo nejméně padesát procent všech vysokoškolských profesorů jmenováno vládou na doporučení Církve. Nám nestačí nějaká kulturní charita jako postavit někde na kopci kostel. Toto opatření žádáme proto, aby byl znemožněn kulturní imperialismus jakého jsme byli svědky v posledních desetiletích.

Naš cíl je svobodná kultura a věrnost evropské tradici, jak nám to ukazovali svatí Václav a Vojtěch, pak Balbín a Štojan. - Jasný cíl! A budou mít váhavci na křižovatkách čas vyhnout se poraženému a procházejícímu nepříteli!

KDH podalo přihlášku do Christian Democratic Union of Central Europe, jejíž ústředí je v Novém Yorku.

JEDNA Z LAUŠMANOVSKÝCH THEORIÍ.

O „případu Laušman“ koluje mnoho dohadů a teorií. Jeden z našich spolupracovníků poslal nám tento příspěvek:

O „případu Laušman“ začal jsem se zajímat tehdy, když jsem poslouchal rozhlasové pásmo z procesu proti majoru Nechanskému a jeho skupině. Nebyl to prvý ani poslední proces, který byl vysílán pražským komunistickým rozhlasem a který jsem měl tudíž příležitost takto sledovat. - V procesu proti maj. Nechanskému jsem si povšiml jedné zajímavé věci: major Nechanský jediným, komu komunisté dovolili mluvit do mikrofonu sebevědomě, chlapecky. Pokud jsem poslouchal ostatní procesy, tak v nich komunisté pustili před mikrofon jen ty lidi, o nichž si byli jisti, že budou mluvit to, co by komunisté mohli využít pro svoji propagandu. Víme na př., že stejného biskupa Pavla Gojdiče nenechali promluvit do mikrofonu ani jediné slovo.

Major Nechanský byl odsouzen k trestu smrti provazem s celá „jeho skupina“ k trestům na svobodě. V procesu bylo vysloveno několikrát jméno Laušman, který je tchánem maj. Nechanského.

Dle mého soudu, celý proces byl nastrojen, aby bylo dáno alibi Laušmanovi, který byl zatím poslán za hranice s důležitými úkoly.

Skupina maj. Nechanského byla složena ze soc. demokratů a jejím úkolem patrně bylo, aby se její pomocí komunistům podařilo kontaktovat cizí zpravodajské služby, proniknout do nich a získávat tak pomocí „sociálně demokratických antikomunistů“ cenné informace ze samého zřídla. - Je celatně známo, že Laušman se západními zpravodajskými službami v kontaktu byl a že jeho „illegální hnutí“ doma bylo do jistých zpravodajských služeb zapojeno.

Je vážné podezření, že popravu majora Nechanského žádný neviděl a že maj. Nechanský, obě Laušmanovy dcery a manželka byly drženy komunisty jako rukojmí, aby se snad Laušmanovi náhodou nezachtělo v západním světě „vysedlat“ z komunistického chomoutu, do kterého tak radostně vedl sociálně demokratickou stranu a sám sebe.

Laušman v exilu vyvinul vpravdě pozoruhodnou aktivitu. Měl své agenty prakticky v každé zemi ve které je větší skupina uprchlíků z ČSR. Víme na př. že ve Spojených Státech to byl Dr. Šrofous, který navázal styky s amer. Únií - za jakým účelem je každému samozřejmé. Víme, že zde byl i jakýsi p. Šibrava, který měl úzký styk s American Fund for Czechoslovak Refugees, jmenovitě s Dr. Tábořským, který mu pomohl zaopatřit místo fotografa, aby tento mohl klidně fotografovat vojensky důležité objekty. - To jsou pouze dva z U.S.A. a víme o dalších. - Víme též i o centrále v Salzburgu a ve švýcarských pobočkách ve Vídni, Paříži, Utrechtu, v Oslo, v Austrálii atd.

Laušman byl po určitý čas u Tita v Jugoslavii, jemuž dělal poradce pro jugoslávský pětiletý plán, mluvil na rozhlasě atd. Totéž dělal i výše zmíněný p. Šibrava, překladatel Laušmanovy knihy „Kdo byl vinný?“ do němčiny.

Styky Laušmanovy s některými členy řady svob. Československa jsou předmětem zájmu západních protispionážních služeb. Proto taková úzkost mezi socialisty v exilu, kteří tvrdí, že Laušman byl „unesen“. Dohledají se tím, že prý, kdyby byl Laušman ochotn jít zpět do ČSR dobrovolně, pak by byl býval zničil závažný materiál, který byl v jeho bytě po jeho zřízení zajištěn.

Avšak dle mého soudu Laušman onen materiál kompromitující některé socialistické a satelitní pohlavky z ESO zanechal ve svém bytě zůmyslně, aby tyto lidi měl v šachu. - Proč?

V ČSR se připravuje obsáhlá amnestie pro politické uprchlíky z ČSR. Komunisté patrně chtějí před příštími parlamentními volbami přitáhnout nějakou sensací pro voličské masy a pro západní svět: návrat některých exilových politiků do ČSR a rozšíření Národní fronty o tyto exilové „zrádce“. Kompromitující materiál v rukou západních zpravodajských služeb má být prostředkem, jak přinutit některé exulanty k návratu, až si event. budou moci vybrat mezi návratem a kriminálem. - Není však vyloučeno, že se někteří z

nich vrátí „ve službách Západu“, jak se snad budou někteří z těchto vytečnicků snažit namluvit některým zpravodajským službám.

Co tím komunisté sledují? - Chtějí vyvolat v západním světě zdání, že komunismus v Evropě není nebezpečím, že má „mírové úmysly“, a že je na cestě „vývoje k demokracii“, jak říkával nebožtík Beneš. Tímto „trumfem“ v rukou „svých lidí“ ve Washingtoně, Paříži a Londýně budou se snažit zabránit znovuvyzbrojení Německa a možná, že se jim podaří i vymámit nějaké dolary na „obnovu socialistického hospodářství“. - Případ p. Stassena, který žádal obnovení obchodu se Sověty a se Itálií není náhodným.

Komunistům jde o dvě věci: o americké dolary, o americké zboží a o zabránění znovuvyzbrojení Německa; pokud Německo je nevyzbrojeno, západní Evropa leží otevřena sovětskému útoku. V Ázii komunisté pak povedou „druhou válku“, aby pomalu ale jistě ovládli celý asijský kontinent.

„Případ Laušman“ je součástí komunistického plánu na zotročení celého světa, je jedním kolečkem v ohybné a ďábelské mašinerii již vládnou rudí „Běsové“.

KRISE REPUBLIKÁNSKÉ STRANY.

Republikánská strana neměla celkem nikdy nějakých ideových problémů nebo hlubších a delších zamyšlení nad během života kulturního nebo hospodářského. Uspání představou, že půda je pro život člověka nepostradatelná; tudíž, že bez sedláku to nikdy nepůjde, nepostřehli onen dramatický zlom, který svět zažil v hospodářské krizi let třicátých, kdy zvítězil nelidský a zločinný socialismus v Německu a jeho krvavější předchůdce sovětský socialismus byl uznán mezinárodně. Naši republikáni to celkem pochopili ani nemohli. Zvyklí reagovat na události jen s hlediska materiálního - hospodářského -, měli zamřenu mysl socialistickou praxí během pozemkové reformy, kdy se jim skutečně podařilo vytvořit první znárodněný podnik - Státní lesy a statky -, v tak ohybné dokonalosti jako jsme jich pak desítky poznali po 1945, aniž by současně provedli nějakou reorganizaci našeho zemědělství. Dynamika a racionální soustředivost průmyslu se stala kategorickým imperativem. V Rusku, kde stroj a průmysl byly zákonem vyhlášeny za spásu člověka mizejí sedláci v soukolí této státní mašinerie. V USA, kde hosp. vývoj proče bez většího zásahu státu, zemědělskou reorganizací v letech 1933-35 provedly banky tím, že vykoupily předlužené usedlosti drobných farmářů. U nás byl vývoj právě opačný. Světělá postava v Republikánské straně Rudolf Beran se tomu bránil instinktivně. Jako dobrý hospodář měl smysl pro krásu a řád - proto hledal cestu zpátky ke katolictví. - Snažil se ovládnout těžký průmysl a průmysl energetiky. Bohužel jeho plánem bylo přidružení průmyslu v poměru k zemědělství a nikoliv roztočení průmyslu a umožnění lepšího kusu chleba Švehlovým dvoukorcovým a pětiměřičkovým „sedlákům“. - Toto byl výhled u něhož Republikánská strana skončila svoji činnost ve vlasti. Po obnovení strany v exilu byl v ní učiněn pokus vrátit se k snahám Beranovým ale všechno bylo opuštěno, poněvadž dnešní vedení Republikánské strany v exilu nemá sdostatek hosp. zajištění. Proto byla raději obnovena spolupráce s lidmi, jež mají na svědomí desítky lidských životů a účastní se práce v mezinárodním selském hnutí, které bohužel vede p. Mikolajczyk. Všechny sliby o boji proti socialismu, o právním řádu, o odstranění kolaborantů s komunisty z politického života, o podpoře křesťanské kultury se staly pouhou falešnou propagandou. A toto je hlavní příčina krise Republikánské strany. Její členstvo, jež tvoří slušní, poctiví a protisocialističtí vlastenci, je obelháván znechucováno a rozjitřováno tím krutým způsobem, jak se dalo členům politických stran za neblahé, usurpátorské vlády Národní fronty.

TĚLOCVIK NEBO LOUTKOVÉ DIVADLO ?

Minule jsme psali o činnosti rudého děkana "romádky". Nyní proskočila další zpráva, že příslušná americká místa se silně zajímají o nácvik amerického ženského teamu na olympiádu v Helsinkách. Táhá se, proč byly voleny sestavy, jejichž úspěch již byl problematickým na pařížské olympiádě v r. 1924. Pěše paní Provaszníková, jež byla hlavní instruktorkou amerického ženského teamu, skončila naprostým fiaskem amerických dívek a totálním vítězstvím sovětských amazonek.

Dále je znám výkon dalšího sokolského přeborníka dr. Ant. Hřebíka, jenž po únoru 1948 prý podepsal přihlášku do komunistické strany, ale neví se již, kdo tomuto ctihodnému stařešínovi umožnil, aby mohl požívat výhod a blahobytu velké, proti komunismu bojující, americké demokracie.

BOJ O KŘESLA POKRAČUJE.

Dostali jsme dopis z Kanady z něhož přepisujeme následující řádky:
„Proč jsem opustil fanthom nějaké lidové strany a přistoupil do KDH jsou právě ony komunistické praktiky, jež používá kroužek bývalých lidoveckých poslanců mezi sebou. Víme všichni, jak se choval a jak se chová pan Bunža, jenž by si klidně a bratrsky mohl podat ruku s nejznámějším synem paní Rooseveltové - k dr. Bendovi. Nyní jeho zrádný podkop se obrátil proti dr. Rozehnalovi, jenž mu zabral místo v Radě. Pan Bunža a jeho přátelé - pánkové z demokratické strany - Fedor Hodža, atd. - navlékli dr. Rozehnala ke zbytečnému a dnes k ničemu se nehodícímu statementu o možnosti několika státních občanství. A nyní se do něho pustili v Hlasu Československa, že z jeho právníkové pověsti zůstaly jen cucky. Já sám jsem si dr. Rozehnala velmi vážil pro jeho právníkové znalosti i moji přátelé, kteří bohužel dnes při vyslovení jeho jména trapně krčí rameny. Pravda, pan Bunža je šťastný a spokojený, tak šťastný a spokojený, že případně půjde gratulovat dr. Rozehnalovi, jak báječně Hlasu Československa odpověděl a dokonce mu bude radit, co a má udělat. - Konečně, třista dolarů je třista dolarů - obzvláště nepřihlásili se časem k zdanění...“

ZPRÁVY, DOPISY, KOMENTÁŘE.

President Zaleski setrval v úřadě.

Z Londýna, sídla legální polské vlády, přichází zpráva, že prezident polské republiky pan Zaleski použil pravomoci dané mu polskou konstitucí a setrval ve svém úřadě. Zpráva dodává, že generál Anders bude jím jmenován jako presidentský nástupce v případě jeho umrtí a gen. Kostrzalewski novým před sedou polské vlády. Tak zvaný „Demokratický národní komitét“ pana Mikolajczyka dostal se znovu do uzkých, poněvadž synové polských velikánů jako pánové Pilsudski a Sikorski po dohodě s vládními místy počínají vytvářet velmi silný, podobný útvar.

KNIHA NÁŠEHO GENERALNÍHO TAJEMNÍKA.

Z Holandska se dovídáme, že kniha profesora sociologie na vysokém učení Studium Catholicum v Praze Simeona Ghelfanda, gen. taj. KDH „Marxismus a křesťanství“ je vytištěna.

U příležitosti cesty U-S. Secretary of State Dulles na konferenci v Ženevě, KDH poslalo mu přípis, na který došla tato odpověď:

Departement of State, Washington. - May 20, 1954.

Dear Mr. Kalvoda:

Secretary Dulles has asked me to thank you for your recent letter. He appreciates your interest in informing him of the views of

the Czech Christian Democratic Movement.

Sincerely yours

Howard A. Cook

Chief Public Services Division.

P. T. Křesťansko demokratické hnutí v exilu,
1381 York Ave, New York 21, N. Y., USA.

Druhý kongres Rady svobodné Podkarpatské Rusi, který se konal ve dnech 20. a 21. března 1954 v Hamiltoně - Kanada, vyslechl s potěšením vaši zdravici a děkuje za ni.

Kongres přijal také radostně vaše odmítavé stanovisko k událostem na Podkarpatské Rusi po roce 1945 a odsouzení vydání Podkarpatské Rusi Sovětskému Svazu.

Věříme pevně, že naše společná vlast, Československá republika, bude opět svobodná, že v ní pohládne pokoj a mír a budou v ní žít v bratrské spolupráci Češi, Slováci a Podkarpatský Rusíni.

Bůh žehnej našemu společnému úsilí!

Za Radu svobodné Podkarpatské Rusi:

Dr. Andrej M. Roman, zapisovatel

Vasily V. Fedinec, předseda.

V Z K A Z U J Í N Ā M A G R Ā R N Ī C I

že by s námi chtěli prohovorit nám společně věci atd. - K tomu poznamenáváme pouze, že p o k u d zástupci Republikánské strany zasedají spolu s marxisty, košičáky a národními frontovci, my s nimi nemáme o čem hovořit.

NĀRODNĪ POLITIKA čis. 4. z t. r. přinesla vzpomínku na Rud. Berana od jednoho z Beranových bývalých spoluvězněů na Pankráci, který v závěru svého článku cituje výrok posledního předsedy Republikánské strany zemědělského a maloroľnického lidu: „Chtěli jsme vlastně všichni jedno a totéž. Proč jsme se jen tříštili? N e s j e d n o t ě - l i se česká pravice ani po těchto zkušenostech, nezaslouží si, aby existovala.“

Sjednotila se česká pravice v exilu? - Řídí se Republikánská strana v exilu slovy svého posledního předsedy? - Republikánská strana v exilu vedena Dr. Černým zradila pravici - spojila se s kolaboranty, košičáky a marxisty a tudíž dle slov svého posledního předsedy „nezaslouží si, aby existovala.“

KERSTENOVŮ COMMITTEE vyšetřující zbor satelitních států komunisty odejelo do Evropy, kde bude slyšet svědky a jejich svědectví o zboru států Střední a Východní Evropy.

Počíná se tímto číslem, řídí a za redakci Křesťanské demokracie odpovídá redakční kroužek.